

ÖRÖKKÉVALÓ A LELKÜNK!

Pecznyík Pál

Legtöbb ember azért számol napot, évet,
mivel nem hiszi el, hogy van örök élet!
Bár nagy a távolság, egy és száz év között,
de örök a lelkünk, mely testbe öltözött.
Rövid földi létünk, csupán csak átmenet,
mert ősünk egy napon, édenben vétkezett.
Hallhatatlan lelke van, minden embernek,
drága arcvonását hordja, az Istennek!
Akit eltemetnek, nem jön vissza többé,
egy másik világban él majd, mindörökké.
Kérdés: halál után, melyik ország várja?
A dicsőség: vagy a kárhozat országa?
Csak két ország közül, választhat az ember,
a míg a dobogó szíve, végsőt nem ver.
Helyes választáson múlik itten, minden,
jól döntsünk mielőtt, el kell mennünk innen!
Halálunk után már, döntenünk nem lehet,
ki jól dönt, megmarad, ki rosszul, elveszett!
Isten országának, csak az lesz lakója,
aki hiszi, vallja: Jézus, Megváltója!
Ki meg hátat fordít, Isten Szent Fiának,
kínját szenvedni majd, kárhozat honának.
Kárhozat honától, Urunk óvj meg minket,
Hozzád emeljük fel, imában lelkünket.
Hisszük és hirdetjük, Te jót akarsz nekünk,
dicső országodban, közeledben legyünk.

Pecznyík Pál
Celldömölk
2008. X. 25.